

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Mfv.III.10.187/2014/3.szám

A Kúria a dr. Sőregi Zoltán pártfogó ügyvéd által képviselt felperesnek a jogtanácsos által képviselt Megyei Kormányhivatal Nyugdíjbiztosítási Igazgatósága alperes ellen társadalombiztosítási határozat bírósági felülvizsgálata iránt a Kaposvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságon 3.M.192/2013. szám alatt indított és a Kaposvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2014. január 28. napján kelt 3.M.192/2013/5. számú ítéletével befejezett perében a jogerős ítélet ellen a felperes részéről előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a Kaposvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 3.M.192/2013/5. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 10.000 (tízezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A pervesztes felperest képviselő pártfogó ügyvéd díját és a felülvizsgálati eljárás illetékét a magyar állam viseli.

I n d o k o l á s

Az első fokon eljáró közigazgatási szerv határozatában a felperes

számára - 1968. január 2. és 1999. június 12. napja között fennállott jogviszonyaival - a nyugdíjjogosultság megállapításához figyelembe vehető szolgálati időt 25 év 22 napban állapította meg. A másodfokon eljáró hatóság az elsőfokú döntést helybenhagyta.

A felperes kereseti kérelmében kérte az első- és másodfokú határozatok hatályon kívül helyezését azzal, hogy 42-43 év szolgálati idő elismerése mellett az öregségi nyugdíja kerüljön megállapításra. Előadta, hogy a B. gazdaság Zrt.-nél 1976-1997. között többet dolgozott, mint napi 8 óra, így egy napot két napnak kell számítani. Hivatkozott arra, hogy 1974-1975-ös években a S.-n pénzügyőrként dolgozott, amelyet kért szolgálati időként elismerni. Az alperes a kereset elutasítását kérte arra tekintettel, hogy ugyanazt az időtartamot csak egyszer lehet számításba venni, a felperes által a B. gazdaságnál, majd a B. Zrt.-nél gépkocsivezető és anyagbeszerző munkakörben betöltött munkaköröket karkedvezményre jogosító munkakörnek elismerni nem lehet. Hivatkozott az alperes a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény (a továbbiakban: Tny.) 43. § (2) bekezdés és a Tny. végrehajtására kiadott 168/1997.(X.6.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Tny.vhr.) 29. § (1) bekezdés rendelkezésére.

A Kaposvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította. A munkaügyi bíróság megállapította, hogy az alperes a nyilvántartásai alapján a felperes szolgálati idejét figyelembe vette határozatai meghozatala során. A felperesnek a Halgazdaságnál eltöltött idejével kapcsolatosan megállapított szolgálati idő tekintetében a bíróság osztotta az alperes Tny. 43. § (1) bekezdés, 8. § (1) és (2) bekezdés, és 8/B. § (1) bekezdés, valamint a Tny.vhr. 29. § (1) bekezdés alapján kifejtett álláspontját, amely szerint a karkedvezmény elismerésére jogszabályi lehetőség nincs. A munkaügyi bíróság ítéleti érvelése szerint a felperes a Pp. 164. § alapján fennálló bizonyítási kötelezettségének eleget tenni nem tudott, ezért az 1974-1975. években a Pénzügyőrségnél S.-n jogviszonyban töltött idejét nem lehetett elismerni. A bíróság a felperes személyi igazolványában található bejegyzést és a felperes által bemutatott fényképet nem találta megfelelő bizonyítéknak annak bizonyítására, hogy a felperes ténylegesen hol, mely időponttól mely időpontig, milyen jogviszonyban állt a NAV közlésével szemben, amely szerint a felperes sem hivatásos, sem közalkalmazotti jogviszonyban nem került foglalkoztatásra a Vám- és Pénzügyőrség keretein belül.

A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet és a Tny. 43. § (2) bekezdés c) pontja megsértését állítva kérte a jogerős ítélet megváltoztatását, mivel véleménye szerint a személyi igazolványával hitelt érdemlően bizonyította, hogy a Pénzügyőri Szakasz, S. munkáltatónál 1973. december 1-jétől 1975.

szeptember 30-ig munkaviszonyban állt.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott az alábbiak szerint.

A Kúriának azt kellett vizsgálnia, hogy a munkaügyi bíróság az eljárásjogi és anyagi jogi szabályokat betartva hozta-e meg döntését és mindezt abban a körben, amelyben a felülvizsgálati kérelem sérelmezte a munkaügyi bíróság ítéletét.

A Tny. 43. § (2) bekezdése szerint a szolgálati időt a társadalombiztosítási szervek nyilvántartása alapján kell számításba venni. A társadalombiztosítási igazgatási szervek nyilvántartásai alapján nem igazolt szolgálati időket - ha jogszabály másként nem rendelkezik - abban az esetben kell figyelembe venni, ha azokat az igénylő

a) a foglalkoztató által kiállított egykorú eredeti okirattal (igazolással), vagy

b) a foglalkoztató eredeti nyilvántartási alapján kiállított igazolással, vagy

c) egyéb hitelt érdemlő módon bizonyítja.

A felperes a jogerős ítélet felülvizsgálatát azért kérte, mert álláspontja szerint a perben a Tny. 43. § (2) bekezdés c) pontjában megjelölt egyéb hitelt érdemlő módon, így személyi igazolványával bizonyította, hogy 1973. december 1-jétől 1975. szeptember 15-ig a Pénzügyőri Szakasza, S. munkáltatónál munkaviszonyban állt, azonban a bíróság helytelen mérlegelés eredményeként nem fogadta el azt, szolgálati időt alátámasztó bizonyítékként.

A Pp. 206. § (1) bekezdése szerint a bíróság a tényállást a felek előadásának és a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékoknak egybevetése alapján állapítja meg; a bizonyítékokat a maguk összességében értékeli és meggyőződése szerint bírálja el.

A Kúria töretlen gyakorlata értelmében (BH 1995.193., BH 1999.44., stb.) a bizonyítékok mérlegelésen alapuló ítélet felülvizsgálattal eredményesen csak akkor támadható, ha a bizonyítékok mérlegelése okszerűtlen vagy iratellenes volt. A felülvizsgálati eljárás keretében a bíróság mérlegelési körébe tartozó kérdés általában nem vizsgálható, és nincs lehetőség a bizonyítás adatainak újabb egybevetésére és értékelésére. A felülvizsgálat csak arra szorítkozhat, hogy a mérlegelés körébe vont adatok, tények értékelésénél nincsen nyilvánvalóan helytelen következtetés. Az erre alapított felülvizsgálati kérelem csak akkor lehet eredményes,

ha a jogerős ítéletben megállapított tényállás iratellenes, illetőleg a bíróság a bizonyítékokat - azok egybevetése során nem a maguk összességükben értékelte és ennél fogva a megállapított tényállás nyilvánvalóan okszerűtlen, vagyis lényeges logikai ellentmondást tartalmaz. A jogerős ítélet ilyen jellegű fogyatékokosságban nem szenved.

A peradatok szerint a bíróság megkereste a Nemzeti Adó- és Vámhivatalt, amely hatóság a megkeresést továbbította a Pénzügyőrök Humán Igazgatási Főosztálya felé. Ez utóbbi hatóság közlése szerint a felperes a Vám- és Pénzügyőrség hivatásos állományában sem, és közalkalmazotti jogviszonyban sem került foglalkoztatásra. A felperes által elismerni kért pénzügyőri idő társadalombiztosítási szervek nyilvántartásában szintén nem szerepel.

A munkaügyi bíróság helyesen állapította meg, hogy önmagában az a tény, hogy a felperes személyi igazolványában a Vám- és Pénzügyőrség pecsétje, valamint az „1973. december 1-jétől 1975. szeptember 30-ig” bejegyzés szerepel, továbbá a felperes által bemutatott fénykép a jogviszony fennállását nem bizonyítja.

A Tny. 43. § (2) bekezdés a) és b) pontjában megjelölt okiratok: a foglalkoztató által kiállított egykorú eredeti okiratok (igazolások), illetve a foglalkoztató eredeti nyilvántartásai alapján kiállított igazolások. Ilyen okiratokkal a felperes nem rendelkezett.

A Tny. 43. § (2) bekezdés c) pontjában foglalt, a szolgálati időket okirat és igazolás hiányában egyéb hitelt érdemlő módon történő bizonyításának lehetősége akkor eredményezi a szolgálati idő elismerését, ha az igénylő a Tny. 37. § (3) bekezdése alapján a biztosításban töltött jogviszonyt és annak időtartamát kétséget kizáróan igazolja, mert ebben az esetben vélelmezhető csak a járulékfizetés megtörténte. Mindaddig, amíg a biztosítási jogviszony nem bizonyított, addig a szolgálati idő elismerésére sem kerülhet sor.

A munkaügyi bíróság a fentiek alapján a felülvizsgálati kérelemben felhívott jogszabályok megsértése nélkül utasította el a felperes kereseti kérelmét. Mindezek alapján a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alkalmazásával hatályában fenntartotta.

A felperes az alperes felülvizsgálati eljárásban felmerült költsége megfizetésére a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles.

A Kúria a pervesztes felperest képviselő pártfogó ügyvéd díjáról a 2003. évi LXXX. törvény 11/A. §-a, a felülvizsgálati eljárás illetékéről a Tny. 81. §-a alapján határozott.

Budapest, 2014. november 19.

Dr. Zanathy János s.k. a tanács elnöke, Dr. Farkas Katalin s.k.
előadó bíró, Dr. Magyarfalvi Katalin s.k. bíró

A kiadmány hiteléül:

kúriai tisztviselő